

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EU) nr 469/2014**av den 16 april 2014****om ändring av förordning (EG) nr 2157/1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4)****(ECB/2014/18)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 132.3,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 34.3 och 19.1,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.2, och

av följande skäl:

- (1) ECB har tillämpat Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽²⁾ för att förelägga sanktioner inom ECB:s olika kompetensområden, bl.a. för att genomföra unionens penningpolitik, för att främja väl fungerande betalningssystem samt vid insamlingen av statistiska uppgifter.
- (2) Enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽³⁾ får ECB ålägga sådana kreditinstitut som står under dess tillsyn sanktioner om dessa institut bryter mot ett krav som framgår av direkt tillämplig unionsrätt eller av ECB:s förordningar och beslut.
- (3) ECB har antagit Europeiska centralbankens förordning (EU) nr YYY/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁴⁾ för att ytterligare specificera de förfaranden som styr ECB, de nationella behöriga myndigheterna och de nationella utsedda myndigheterna när dessa utövar sina tillsynsuppgifter enligt förordning (EU) nr 1024/2013. Förordning (EU) nr YYY/2014 (ECB/2014/17) innehåller bestämmelser om förfarandena för hur ECB och de nationella behöriga myndigheterna kan ålägga administrativa sanktioner på tillsynsområdet.
- (4) För att skapa ett konsekvent regelverk för ECB:s föreläggande av sanktioner inom ramen för dess tillsynsuppgifter enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och förordning (EU) nr YYY/2014 (ECB/2014/17), har ECB antagit rekommendation ECB/2014/19 ⁽⁵⁾.
- (5) Förordning (EC) nr 2157/1999 bör förtydligas så att det framgår att den endast är tillämplig då ECB förelägger sanktioner avseende ECB:s icke-tillsynsrelaterade centralbanksuppgifter, medan förordning (EU) nr YYY/2014 (ECB/2014/17) är tillämplig då ECB förelägger sanktioner i samband med utövandet av dess tillsynsrelaterade uppgifter.
- (6) När man ytterligare specificerar de förfaranderegler som gäller för inledandet och handläggandet av förfarandet avseende åsidosättande som framgår av förordning (EG) nr 2532/98, bör ECB beakta hur grava de planerade sanktionerna är.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) (EGT L 264, 12.10.1999, s. 21).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽⁴⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr YYY/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) (ECB/2014/17). Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽⁵⁾ Rekommendation ECB/2014/19 av den 16 april 2014 om rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (EUT L ZZZ, 14.5.2014, s. XXX).

(7) Förordning (EG) nr 2157/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 2157/1999 ska ändras på följande sätt:

1. En ny artikel 1a ska införas efter artikel 1:

”Artikel 1a

Räckvidd

Denna förordning ska endast tillämpas på sådana sanktioner som ECB kan förelägga när den utför sina icke-tillsynsrelaterade centralbanksuppgifter. Den ska inte tillämpas på sådana sanktioner som ECB kan förelägga när den utövar sina tillsynsrelaterade uppgifter.”

2. En ny artikel 1b ska införas efter artikel 1a:

”Artikel 1b

Oberoende utredningsenhet

1. För att undersöka huruvida ett förfarandet avseende åsidosättande ska inledas i enlighet med artikel 2 och de befogenheter som framgår av artikel 3 ska utövas, ska ECB inrätta en intern oberoende utredningsenhet (nedan kallad *utredningsenhet*) som består av utredare som utför sitt utredningsarbete oberoende från direktionen och ECB-rådet, och heller inte deltar i direktionens och ECB-rådets överläggningar.

2. Om ECB anser att det finns orsak att anta att fler än ett åsidosättande sker eller har skett ska ärendet överlämnas till direktionen.

3. Om direktionen bedömer att den tillämpliga sanktionen kan överstiga det belopp som anges i artikel 10.1, ska det förenklade förfarande som framgår av artikel 10 inte tillämpas och direktionen ska överlämna ärendet till utredningsenheten. Utredningsenheten ska bedöma huruvida ett förfarande avseende åsidosättande ska inledas eller inte.

4. Hänvisningar till ECB i artiklarna 2–4, artikel 5.1–5.3 samt artikel 6 ska anses som hänvisningar till ECB:s utredningsenhet eller, om det förenklade förfarandet enligt artikel 10 aktualiseras, till direktionen.

5. Bestämmelserna i denna artikel ska inte påverka den behöriga nationella centralbankens behörighet att inleda ett förfarande om åsidosättande eller göra en utredning i enlighet med denna förordning.”

3. I artikel 2 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Högst ett förfarande avseende åsidosättande får inledas mot ett företag med stöd av samma faktaunderlag. Därför ska ECB eller den behöriga nationella centralbanken samråda med och informera varandra innan ett beslut fattas av endera av dem huruvida ett förfarande avseende åsidosättande ska inledas.”

4. I artikel 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. ECB eller den behöriga nationella centralbanken ska, alltefter omständigheterna, ha rätt att på begäran bistå och samarbeta med den andra under handläggningen av förfarandet avseende åsidosättande, särskilt genom att överlämna alla uppgifter som kan anses vara relevanta i sammanhanget.”

5. En ny artikel 7a ska införas efter artikel 7:

”Artikel 7a

Förslag till direktionen

1. Om utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken, efter ett avslutat förfarande om åsidosättande, anser att det berörda företaget bör föreläggas en sanktion, ska den tillställa ECB:s direktion ett förslag där man konstaterar det berörda företags åsidosättande och anger ett sanktionsbelopp.
2. Utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken ska basera sitt förslag uteslutande på sådana fakta och invändningar som det berörda företaget haft möjlighet att kommentera.
3. Om direktionen anser att det underlag som utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken sammanställt är ofullständigt, kan underlaget skickas tillbaka till utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken med en motiverad begäran om mer information.
4. Om direktionen, baserat på ett fullständigt underlag, samtycker till förslaget från utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken att förelägga en sanktion, ska den anta ett beslut i enlighet med förslaget från utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken.
5. Om direktionen, baserat på ett fullständigt underlag, inte anser att de fakta som framgår av utredningsenhetens eller den behöriga nationella centralbankens förslag tycks utgöra tillräckliga bevis på ett åsidosättande, får direktionen anta ett beslut om att lägga ned ärendet.
6. Om direktionen, baserat på ett fullständigt underlag, håller med om slutsatsen i utredningsenhetens eller den behöriga nationella centralbankens förslag om att det berörda företaget är skyldigt till ett åsidosättande, men inte håller med om den föreslagna sanktionen, ska direktionen anta ett beslut som anger den sanktion som direktionen anser är lämplig.
7. Om direktionen, baserat på ett fullständigt underlag, inte samtycker till förslaget från utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken, men finner att det berörda företaget är skyldigt till ett annat åsidosättande, eller att andra fakta bör ligga till grund för förslaget från utredningsenheten eller den behöriga nationella centralbanken, ska direktionen skriftligen underrätta det berörda företaget om direktionsens slutsatser samt de invändningar som har rests mot det berörda företaget.
8. Direktionen ska anta ett beslut som anger huruvida det berörda företaget är skyldigt till ett åsidosättande eller inte, samt anger den eventuella sanktionen som ska föreläggas. Beslut som antas av direktionen ska uteslutande vara baserade på sådana fakta och invändningar som det berörda företaget har haft möjlighet att kommentera.”

Artikel 2

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den .

På ECB-rådets vägnar

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande